Р Е Ш Е Н И Е
№ 43408

гр. София, 05.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 5 състав,** в публично заседание на 29.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **11977** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 3, във връзка с чл. 75 от ЗУБ.
Образувано е по жалба на Б. А. М., роден на г., гражданин на С., със съдебен адрес: С., [улица], ет. 1, кантора 1 и 2, чрез адв. Л., срещу Решение № 1582 / 03. 09. 2026 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.
В жалбата се излагат съображения за нарушения на материалния закон, поради неоснователно приемане, че спрямо него не е налице реална опасност от преследване. Твърди се, че решението е незаконосъобразно, тъй като е общоизвестно, че в С. се води гражданска война. Сочи, че има сериозен здравословен проблем, който не може да се реши в С.. В България е започнал лечение, каквото не може да му се осигури в страната на произход, поради липсата на лекари. Моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени Решение № 1582 / 03. 09. 2026 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

Ответникът –председателят на ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ при МС, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Решение № 1048 / 28. 01. 2025 г. на председателят на ДАБ е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут на Б. А. М..

С Решение № 15080 / 02. 05. 2025 г. по адм. д. № 1497 / 2025 г. по описа на АССГ е отхвърлена подадената жалба срещу горепосоченото решение, в частта в която е отказан бежански статут и е уважена в частта за хуманитарен статут.

С Решение № 12087 / 26. 11. 2025 г. по адм. 6528 / 2025 г. по описа на ВАС е отменено решението на АССГ и е отхвърлена жалбата на Б. А. М. срещу решението на председателя на ДАБ, в частта в която му е отказан хуманитарен статут.

С молба вх. № КП-01-8518 / 18. 12. 2025 г. жалбоподателят е подал последваща молба за закрила.

С Решение № 15563 / 22. 04. 2026 г. по адм. д. № 2482 / 2026 г. по описа на АССГ е осъден председателят на ДАБ да предприеме действия по регистрация и разглеждане на подадената последваща молба за закрила.

С жалбоподателят е проведено интервю, за което е съставен протокол от 11. 06. 2026 г., подписани от чужденеца, преводач и интервюиращия орган. В проведеното интервю жалбоподателят, е посочил, че не може да се върне в С., защото там не може да му се осигури необходимото лечение и е обречен на бавна смърт.

С Решение 1582 / 03. 09. 2026 г. на председателя на ДАБ при МС, е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца.

В откритото съдебно заседание, жалбоподателят чрез процесуалния си представител, моли да се уважи подадената жалба по изложените в нея съображения. Подробни съображения излага в писмени бележки.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Решението е връчено на жалбоподателя на 10. 09. 2026 г., а жалбата е депозирана на 23. 09. 2026 г., в преклузивния срок по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорения административен акт е издаден от компетентен орган – председателят на ДАБ, съобразно чл. 75, ал. 1 от ЗУБ.

Преценявайки основателността на молбата с оглед изложените от кандидата причини за напускане на страната по произход, които не обосновават страх от преследване, насилие или нечовешко отношение председателят на ДАБ, правилно е приел, че молбата е неоснователна.

Настоящата съдебна инстанция, намира че правилно административният орган е обосновал отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца, тъй като не са налице материалните предпоставки по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

Изводите за липса на основания за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8 от ЗУБ, изложени от административния орган се споделят от настоящата инстанция, защото кореспондират с установените в хода на административното производство релевантни за спора факти. Видно от изложеното от оспорващия при проведеното интервю, същият не е бил преследван в С. поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

В тази връзка, съдът намира, че оспореното решение, в частта, в която е било отказан статут на бежанец е правилно и жалбата, в тази част следва да се отхвърли като неоснователна.

На основание чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън страната си на произход или местоживеене по причина на заплаха за

неговия живот, сигурност или свобода, поради насилие, възникващо от ситуации като въоръжен конфликт, както и когато е изложен на опасност от изтезание или други форми на нечовешко или унизително отнасяне или наказание и по тези причини не може или не желае да се завърне в страната си на произход или местоживеене. За да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут следва да съществува вероятност за нечовешко или унизително отнасяне при реализиране на наказанието, а такива данни липсват.
Оценката за ситуацията в С. се съдържа в справка вх. № МД-02-249 от 02. 07. 2026 г., както и в представената в съдебното заседание вх. № МД-02-413 от 27. 10. 2026 г. на дирекция „Международна дейност и проекти” на ДАБ. Според справките, положението в С. започва да се нормализира след падането на режима на Б. А.. Властта е поета от групировката „Х. Т. ал Ш.“, която сформира временно правителство.
Действително, съществува несигурност, включително въоръжени сблъсъци, повишена престъпна дейност и остатъчни боеприпаси, но е налице и голям брой на доброволно завръщащи се сирийци. Според данни от ВКБООН и към септември 2026 г. продължава тенденцията сирийци да се завръщат обратно в С. от съседни страни, както и че вътрешно разселилите се лица, са се завърнали по домовете.
Видно от тези справки, макар и да са налице проблеми със спазване на човешките права, страната бавно се съвзема. Налице са признаци за умерено икономическо развитие, но е проблем намаляваща хуманитарна помощ. Въпреки това, не може да се приеме, че С. е обхваната от хаос и е налице въоръжен конфликт.
За да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут следва да съществува вероятност за нечовешко или унизително отнасяне при реализиране на наказанието, а такива данни липсват. В конкретния случай, от изявленията на жалбоподателя става ясно, че същия не е имал проблеми в страната си на произход, като изрично сочи, че не е заплашван и не е имал проблеми с властите.
В същото време, наред с преценката на държавата по произход обаче, се преценяват и фактите, свързани с личното положение на молителя.
Б. А. М. не е получавал лични заплахи срещу живота и личността си, но основния довод, на който се позовава жалбоподателят е соченото от него заболяване и нуждата от лечение в България, поради което не може да се завърне в С..
В тази връзка, преди проведеното интервю на 11. 06. 2026 г. жалбоподателят е представил етапна епикриза от 10. 12. 2025 г., с нова заверка на 01. 06. 2026 г., според която ако не се вземе решение за незабавно оперативно лечение ще се стигне до фетална хронична бъбречна недостатъчност, като в момента в С. няма подходящи условия за оперативни методи, свързани със състоянието му. Според анамнезата снета от пациента, заболяването започва през 2009 г. в С., като претърпява 2 операции на кораловиден конкремент на левия и десния бъбрек.

От страна на административния орган се сочи, че по време на проведеното на 10. 09. 2024 г. интервю, при първоначалното производство, Б. А. М. не е посочил изобщо, че са му правили такива операции, като единствено е споделил, че има камъни в бъбреците и трябва да се прегледа.

Видно е, обаче, че при отговора на 19 въпрос жалбоподателят изрично е посочил, че има операции и не го взимат кюрдите да се бие, защото е негоден.

Също така, по делото е наличен формуляр за социална консултация от 30. 12. 2024 г., според който Б. А. М. е насочен за спешна консултация в Пирогов, като същият е посочил бъбречна операция през 2010 г. и настоящи болки в бъбреците и проблем при уриниране.
Неоснователно също така се сочи от председателя на ДАБ, че макар и в етапната епикриза от декември 2025 г. да е посочена необходимостта от незабавна операция, данни за такава извършена

няма и към настоящия момент.
Безспорно е, че макар и молбата за закрила, въз основа на която е образувано настоящото производство да е от 18. 12. 2025 г., жалбоподателят не е бил регистриран в ДАБ.
Видно е, че с Решение № 15563 / 22. 04. 2026 г. по адм. д. № 2482 / 2026 г. по описа на АССГ, е осъден председателят на ДАБ да предприеме действия по регистрация и разглеждане на подадената последваща молба за закрила. Едва вследствие на съдебното решение на жалбоподателя е извършена регистрация, като е съставен регистрационен лист от 29. 05. 2026 г.
В случаят, до регистрацията на Б. А. М. в ДАБ същият е бил със статут на чужденец и не е имал право на достъп до медицинска помощ, каквато се полага в производство по предоставяне на международна закрила, на основание чл. 29, ал. 1, т. 5 от ЗУБ.
В този смисъл, още повече следва да се имат предвид препоръките в етапната епикриза за незабавно оперативно лечение, което не се е осъществило по независещи от чужденеца причини, поради забавената регистрация.
От друга страна, председателят на ДАБ, без необходимите специални знания в областта на медицината, подлага под съмнение заключение на лекар за необходимостта от оперативно лечение, на основание, че липсвало такова оплакване преди това от чужденеца, което както се посочи по- горе, не отговаря на действителността.
В тази връзка следва да се отбележи, че в представената в хода на административното производство справка вх. № МД-02-249 от 02. 07. 2026 г., изрично се сочи, че държавната система на здравеопазване в С. е пред фалит, липсва достатъчно обучен и квалифициран персонал, както и че между 50 и 70 процента от жителите нямат достъп до специализирано лечение на хронични и злокачествени заболявания.
Очевидно е, че както сочи и лекарят в етапната епикриза в момента в С. няма подходящи условия за оперативни методи, което би облекло жалбоподателят на сигурна смърт.
При това положение, съдът намира, че са налице предпоставките по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ, а именно - други причини от хуманитарен характер, което налага отмяна на решението в тази му част.
По изложените съображения съдът намира, че на Б. А. М., следва да бъде признат хуманитарен статут на бежанец, поради наличието на доказани предпоставки за това. Делото трябва да се върне като преписка на административния орган за произнасяне, при съобразяване с развитите по-горе правни съображения, във връзка с установените фактически обстоятелства, както и с целта на Закона за убежището и бежанците и основните принципи, залегнали в АПК.
Така мотивиран, Административен съд София-град, I–во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Б. А. М., роден на г., гражданин на С., Решение № 1582 / 03. 09. 2026 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, в частта в която е отхвърлена молбата на жалбоподателят за предоставяне на хуманитарен статут и ВРЪЩА преписката на председателя на Държавна агенция за бежанците при МС за ново произнасяне по молбата за предоставяне на хуманитарен статут.
ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. А. М., роден на г., гражданин на С., срещу Решение № 1582 / 03. 09. 2026 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, в частта в която е отхвърлена молбата на жалбоподателят за предоставяне статут на бежанец.
РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: